

Autopoiesis betekent letterlijk "zelf-creatie, zelf-productie" en is door biologen Maturana en Varela in 1972 geïntroduceerd. Ze geven hiermee hun perspectief op het biologische fundament van cognitie en kennis.

Een cel bestaat uit een aantal delen zoals een kern, het DNA, een membraan. Het membraan is half doorlatend en dit zorgt ervoor dat de cel een relatie kan aangaan met de omgeving. Hierdoor verandert, groeit en ontwikkelt de cel. Cognitie, volgens Maturana en Varela, kan gekarakteriseerd worden als een effectieve actie die een levend systeem in staat stelt om in een bepaalde omgeving te kunnen bestaan, daarmee de eigen wereld creërend. Als we kinderen de gelegenheid willen geven om in een bepaalde omgeving (de wereld van nu) te bestaan, zullen we hen de veilige ruimte moeten geven om een relatie aan te gaan met de omgeving en ze daarmee hun wereld te laten creëren, een wereld die betekenisvol en duurzaam is.